

udelukket, at Pristallet for Januar 1940 vil blive saa stort (2 743), at Gennemsnittet vil naa op paa 2 340, maa man ogsaa, forsaavidt angaar Statstilskudet for Regnskabsaaret 1939—40, regne med en Forhøjelse af Indtægtsgrænserne paa $13\frac{1}{3}$ pCt. I denne Forbindelse kan det bemærkes, at de gennemsnitlige Timelønninger siden 1931—32 er steget ca. 14—15 pCt.

Med Hensyn til Betydningen af, at Tilskudsskalaen prisreguleres samtidig med, at den foran omhandlede nye Aftrappingsregel gennemføres, kan det anføres, at Pristalsreguleringen vil modvirke den (midlertidige) Nedgang i Statstilskudet, som efter den nye Aftrappingsregel kunde finde Sted for enkelte Kassers Vedkommende. Ser man paa Statstilskudet for Regnskabsaaret 1938—39, bliver Resultatet saaledes, at medens 26 Kasser som foran nævnt vilde faa en Nedgang i deres Tilskud ved den nye Aftrappingsregels Gennemførelse, vilde *ingen* Kasse faa Nedgang i Statstilskudet, saafremt en Pristalsregulering samtidig var gennemført.

Hvad angaar de *samlede* økonomiske Virkninger af den foreslaaede Pristalsregulering i Forbindelse med den nye Aftrappingsregel, bemærkes, at man mangler Oplysninger til Foretagelse af de fornødne Beregninger for Kasserens Regnskabsaar 1939—40, idet man paa nærværende Tidspunkt hverken kender Timelønningerne, Arbejdsløshedsprocenterne eller de indbetalte Medlemsbidrag. Man har derfor anmodet Arbejdsdirektoratet om at foretage en Beregning af Statstilskudet paa Basis af de i Regnskabsaaret 1938—39 indbetalte Medlemsbidrag og under Hensyntagen til den ovenfor omtalte Pristalsregulering af Indtægtsgrænserne med $13\frac{1}{3}$ pCt., idet man formentlig kan gaa ud fra, at den Stigning i Statens Udgifter, som konstateres for 1938—39, ikke vil blive væsentlig anderledes end ved en Beregning foretaget paa Basis af de i 1939—40 indbetalte Medlemsbidrag. Disse for 1938—39 foretagne Beregninger viser, at saafremt den foreslaaede nye Aftrappingsregel samt den ligeledes foreslaaede Pristalsregulering havde været gældende for 1938—39, vilde Statens Tilskud have andraget 40 972 009 Kr., hvilket betyder en Merudgift paa 3 271 061 Kr. i Forhold til Til-

skudet efter den nugældende Bestemmelse i § 13, Stk. 1.

En Stigning i Prisniveauet øver ikke blot Indflydelse paa Nominallønningerne, men ogsaa i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 15 paa Maksimum for Dagpengeunderstøttelserne i Arbejdsløshedskasserne.

Ved Bedømmelsen af Virkningerne paa Kasserens Økonomi af en saadan Forhøjelse af Understøttelserne maa det tages i Betragtning, at der ved det nylig indgaaede Forlig mellem Arbejdere og Arbejdsgivere er indført en Pristalsregulering af Lønningerne, der gør, at Gennemsnitslønningerne følger Prisniveauet ved kvartalsvise Reguleringer. Ved Beregningen af Prisniveauet tages der endvidere Hensyn til Kontingenternes Størrelse. Det følger heraf, at Medlemmerne — taget under et — og under Forudsætning af, at Kontingenterne under Hensyn til stor Arbejdsløshed og lav Løn ikke i Forvejen maatte tynde uforholdsmæssigt paa Kasserens Medlemmer, har Muligheder for at bære den Forhøjelse af Kontingenterne, som eventuelt bliver Følgen af en Pristalsregulering af Understøttelserne. Uanset hvor stærkt Prisniveauet og dermed ogsaa Understøttelserne vil stige, vil Kasserne derfor kunne bære Udgifterne, uden at der af den Grund behøver at finde en Forhøjelse Sted af den Andel, som Kontingenterne udgør af Aarslønnen. Ud fra disse Betragtninger skulde der derfor ikke principielt set være nogen Grund til at yde Arbejdsløshedskasserne nogen Hjælp som Følge af de Udgifter, der følger med eventuelle Pristalsreguleringer af Understøttelserne.

Det vil da ogsaa ses, at i det samtidig forelagte Lovforslag, hvorved der foreslaas ydet en ekstraordinær Hjælp til visse vanskeligt stillede Arbejdsløshedskasser, er Hjælpens Ydelse ikke begrundet med, at det er Prisstigningen, der bringer dem i økonomiske Vanskeligheder, men med den Omstændighed, at de ogsaa inden Prisstigningen har været i Vanskeligheder som Følge af stor Arbejdsløshed og ringe Aarsløn. En anden Sag er, at Hjælpen af praktiske Grunde stilles i Forhold til de Merudgifter, Kasserne faar ved Forhøjelse af Understøttelserne.